

FELVIDÉK.

FELSŐ-MAGYARORSZÁGI KÖZLÖNY.

Megjelen hetenkint kétszer:

CSÜTÖRTÖKÖN és VASÁRNAP.

Előfizetési díj: egy évre 8 frt. — fél évre 4 frt.

Feladás szerkesztő s kiadó-tulajdonos:

Bánóczy Ferencz.

Szerkesztő- és kiadó-hivatal: Kovácsutca 380. sz. Raddaház.

Hirdetések díja: 4 hasábos garmond sor 5 krajczár.

Bélyeg díj: minden beiktatás után külön 30 kr.

Nyiltér soronként 12 kr. o. é.

Eszmetöredékek a magyar színészet állandósítása, s lehető felvirágzása érdekében.*)

A „Felvidék”-ben „Sajó” aláírással s e cím alatt: „Néhány szó a magyar színészetről” megjelent két rendbeli cikklet e téren örömmel üdvözlöttük, mert meg vagyunk győződve, hogy csakis kölcsönös eszmecsere által lehet czélszerű alapelveket megállapítani, a különböző nézeteket s kiindulási szempontokat egyesíteni, és mindezekből ok-szerűleg kiindulva egy oly tervezetet készíteni, melynek következtében hazai színészetünk — mint nemzetiségünk előmozdításának egyik fontos emeltyüje, — honunkban is elérheti a felvirágzás azon fokát, melynek más művelt országok színésze már régóta örvendeni szerencsés.

Nem tagadhatjuk, hogy a fent említett cikkíró híven ecsetelte színészetünk hanyatlásának főbb okait, de nem tartjuk elegendőnek azon módot, melyet ezen akadályok megszüntetése végett tervezett.

Mert ott, hol a baj oly chronikus, mint a milyenben hazai színészetünk sinlődik, gyökeres orvoslásra van szükség; ennek pedig meghatározása és mikénti alkalmazása egy oly tekintélyes orvosi testület igényel, melynek hatalmában áll nemcsak akarni, de tudni is e bajt akképen orvosolni, hogy az minden lehető recidivák ellen biztosítva levén, egy oly ép és vidor organismust nyerjen, mely életvalóságának biztos jövőjét megalapíthassa.

Ezen tekintélyes orvosi testület alatt mi, a majdan egybehívandó törvényhozó-testületet értjük, mely ha egyszer az ország közjogi kérdéseire és egyéb életbevágó fontos teendőkre nézve Ó F e l s é g e apostoli királyunk legkegyelmesebb hozzájárultával a ki-egyezkedés alapját megvetette, és mindezekre nézve a fejedelem a nemzettel tisztába jövend: nem kételkedünk, hogy a képviselő testületnek bölcsesége, nemzetiségünk iránti hő szeretete és hazafisága honunk színészetére is kiterjesztendi figyelmét és feltalálálandja azon biztos és czéla vezető módokat, melyeknek mielőbbi életbeléptetése által színészetünk képes leendő azon polcot elfoglalni, mely azt mint nemzeti intézetet minden tekintetben megilleti, és a mely polcon a színészet más művelt országokban már régóta diszlik.

Ezen meggyőződéstől vezéreltetve nem tartjuk, sem korszerűtlennek, sem időelőttinek hazai színészetünk érdekében felszólalni, és különösen a vidéki színészetnek állandósítására és lehető felvirágzására vezető olyatén eszmét megpendíteni, melyeknek valósítása által a vidéki színészet magasztos rendeltetésének, tudniillik, — nemzeti nyelvünk terjesztésének, a magyar irodalom előmozdításának és a finomabb izlés kifejtésének lehetőleg képes lehessen.

Szerény nézeteinket, — melyeket terjedelmesebben kifejteni e lap különben sincsen hivatva — nem tartjuk egyébként, mint „egyszerű eszmétöredékeknek,” melyeknek

*) Ajánljuk ezen ép oly fontos mint érdekes cikklet a fővárosi, s vidéki sajtó figyelmébe.

Szerk.

csakis az lehet feladatuk, hogy kölcsönös eszmecsere és a tárgynak szabatos megvitatására nyujtsanak anyagot.

Mivel azonban bármily helyes alapelvek sem képesek egy intézetet virágzásba hozni, ha annak fentartása anyagilag kellően biztosítva nincsen: magából következik, hogy színészetünk is csak ilyenétén biztosítástól feltételezheti jövődöbeli létét vagy nemlétét.

Mielőtt tehát a vidéki színészetéről szólnánk, szükségesnek tartjuk mindenképp a pesti nemzeti színháznak szellemi és anyagi biztosításáról szólni és figyelmünket ezen országos intézetre fordítani.

Az országának hálásan kell be ismerni Ó F e l s é g e apostoli királyunknak azon atyáskodó gondoskodását, melyben a pesti nemzeti színházat eddigelé is — és pedig mint szellemi mind anyagi tekintetben részesíteni méltóztatott; mivel azonban Ó F e l s é g e ezen legmagasabb segélyezést csak évről évre és csak is a jövő törvényhozásig kegyeskedett engedélyezni: magából következik, hogy a majdan egybehívandó törvényhozó-testületnek e tekintetben törvényhozásilag és állandóan kellend intézkednie.

Arra nézve tehát, hogy ezen országos intézet magasztos feladatának és az ország méltóságának kellőleg megfelelhessen: elkerülhetlenül szükségesnek tartjuk, hogy a törvényhozó-testület mindenképp egy oly öszveget szavazzon meg, melyből a pesti nemzeti színháznak minden néven nevezendő terheit és tartozásait kifizetni és letisztázni lehessen; — továbbá: törvény által meghatározandó lenne, hogy ezen nemzeti színház évenként legalább 70,000 frt segélyezésben (subventio) részesítsék; ezen évi segélyezésből, hozzávetve a színház rendes jövedelmeit, — fedezni lehetne mindazon kellekeket, melyek egy nemzeti országos színháznak felvirágzására megkívánatnak, de ezen öszvegből az irodalmat is, — melyre színészetünk és nemzetiségünk kellő kifejtésének oly nagy szüksége van — lehetne segélyezni, ha tudniillik e tekintetben a törvényhozó-testület más forrásokról nem gondoskodik; — továbbá: egy bizonyos töké volna megszavazandó egy országos-képezdére (conservatorium) melyben a serdülő és magukat a szini pályára szánni óhajtó mindkét rendbeli egyének mind a zenészetben mind a drámai tanulmányokban kiképezhessék.

Végre szükségesnek tartanók törvényhozásilag egy oly tökét megalapítani, melynek kamataiból azon tehetséges színészek és színésznők, kik a szini pályán már is tetteleg bebizonyították tehetségeiket, vagy kiknek a szinészet pályán jövőjük lehet, — külföldre p. o. Bécsbe, Németországba utaztatnának; mert a gyakorlati kiképzés mint azt tapasztalásból tudjuk, honunkban aligha elérhető; Bécs és Németország, — szíval a külföld a művészetnek valódi képviselője, ott kellőleg kiképezhetnek magokat tehetséges színésznőink és színészeink, és csakis ily intézkedés által lehetne azt utólrni, hogy nemzeti színpadunkon szintugy mint a külföldiek az előadásokban a finom társalgási modor, a kellemes és fesztelen mozgékonyaság, a szavalásban helyes hangsúlyozás, az annyira szükséges helyes plastica, és az

oly igen nélkülözhetlen arczjáték, párosulva a divatos játékmóddal, — meghonosulhatna; mily jótékonyan hatna mindez a művelt közönségre, mily érdekeltséget gerjesztene benne, mily nemes és jótékonyhatású versenyzésre adna alkalmat a színészi személyzet között, — mind ezeket bővebben taglalni feleslegesnek tartjuk.

Hogy azonban ezen czélt elérhessük, elkerülhetlennek tartanók, hogy az ugynevezett országos képezdében, különösen a német, és ha lehetséges a francia nyelv is tanitassék; mivel ezen nyelvek tudása nélkül a czélt az utaztatás által el nem érhetnők.

Végre a pesti nemzeti színház anyagi biztosításának tekintetéből szükségesnek tartanók, hogy valamint Bécsben és más külföldi városokban: ugy Pesten is, csak egy színháznak, és pedig a nemzetinek, mint legtöbb anyagi erővel el-látottnak, legyen szabadalma operákat adhatni, ennek szükségessége a szakavatottak által annyira el van ismerve, hogy azt bővebben magyaráznunk szintén felesleges.

A pesti nemzeti színház ügyének vezetése egy országosan megválasztandó és arra minden tekintetben alkalmas főfelügyelőre — intendánsra volna bizandó, a ki a színház minden ügyeire vonatkozólag az országának felelős volna.

Ennyit rövid vázlatokban a pesti nemzeti színházról; ezek volnának azon alapelvek melyeknek mielőbbi életbeléptetése által ezen nemzeti intézetnek biztos jövőjét kellőleg megalapíthatóknak vélnők; a kezelési rendszernek kidolgozását, — melynek helyes és alkalmas voltától függ nagy részben ezen nemzeti intézetnek jövődöje, — szakértőkre vélnők bizandónak, kik kötelességöknek ismernék e tekintetben javaslataikat az illető helyekre beadni.

Átmegyünk már most az ugynevezett vidéki színészetnek rendezésére.

(Folyt. köv.)

A selyemtenyésztésről.

A selyemtenyésztés egyik legfontosabb ága gazdaszatunknak, mert ez azon iparág melyet hazánkban oly nehezen tudunk meghonosítani, ez azon forrás, mely a jelen mostoha körülmények között minden más ipar-nemet föltulmulhatna. Míg más ipar-nemek lendítésére roppant töké és biztosítékok kívánatnak addig, tekintetbe véve a selyem magas árát és hogy így a többi költség gazdálkodás irányában igen szép jövedelmet biztosíthat, — az ipar ez ágára aránylag a legesekélyebb töké szükségeltetik. De ha tekintetbe vesszük továbbá a korán lefolyt aszályos idöket, melyek annyi gyászos emléket hagynak sziveinkben és oly gyógyíthatlan sebet ejtettek a nemzet szivére; ha tekintetbe vesszük az általános pénztelenséget, a nyomasztólóg ható mindenféle szerencsétlen viszonyokat, melyek már oly régóta de különösen napjainkban legkivált Felső-Magyarországot sújtották, ha mondom tekintetbe vesszük mindezt — csak is ezen egyedül egy ipar-nem felvirágoztatása és kellő kifejtése mentheti meg hazánk felső vidékét a végpusztulástól.

Hazánk, melyet tejjel és mézzel folyó Chánaának nevezünk, bizonyára alkalmas ez iparág elfogadására és népünk mely oly fogékonyan sajátítja el a járatosabb külföld tapasztalatait — szintén — bizton remélhetjük, hogy belátva a selyembogár tenyésztés roppant hasznát

és a ráfordítandó csekély töké — kész örömmel nyújtja ereje és ideje egy kis részét a selyemtermelés sikerrel járó felvirágztatására.

Kérdés azonban alkalmas-e csakugyan a felső vidék a selyemtermelésre, mely már oly régóta gazdasági életünknek egyik legfontosabb kérdésévé vált — kérdés továbbá megfelel-e az éghajlat az eperfa tenyésztésnek mely egyedül módja, hosszú fáradozásokkal egybekötött kutatások után a selyembogár tenyésztésnek!

Szabadjon mind e két kérdésre kedvezőleg felelnem, szabadjon ezeket igénytelen tapasztalataimmal és az így szerzett példákából behoznitanom.

Hazánk földje ép oly alkalmas a selyemtermelésre mint az ezt üző Olasz- és Franciaországé, sőt merem állítani, hogy a selyem tartóságra ezeket jóval fölülmulja — és így a haszonról előre biztosítva a fölföld gazdait, örömmel kezdem meg e fontos téren föllállított két kérdésem észszerű megvitatását, mely egyszer mind anyagot nyújtand az e téren eszmecserére, anyagot nyújtand próbakísérletekre, melyek után biztosan hiszem: be fog következni az általános pártolás, bekövetkezik e hasznos iparág felvirágztatása és lendítése, melyre aránylag a többi iparnemekhez oly csekély biztosítás és a mi fő, — oly kevés idő szükségeltetik.

SÓVÁRI SOÓS SÁNDOR.

Az Árpád-házi özvegy szent Erzsébetről címzett kassai székesegyház legközelebb történt kijavításának ösmertetése.

Egy idő óta általános lelkes érdekeltséget lehet észrevenni az ó- s középkor emlékei, s tárgyai iránt.

A polgárosodás egyes országában alig van már valamire való város, melyben az ó építészeti emlékek, s tárgyak fenntartására egyetlek ne volnának, vagy ne alakulnának.

Amik azonban az érdekeltség gyupontját képezik, azok leginkább a mulandóság szigorú törvényeinek hű végrehajtója — az idő romboló hatalma által itt-ott fenhagyott egyházi műépítmények.

Es ez érdekeltség onnan magyarázható meg, mert az ily templomi építmények többnyire egy-egy ország, város vagy helység vallásosságának, hatalmának, s műveltségének egész történeti lárházát tüntetik elő; mert mint Daniél János püspök mondja: „Ami nagy-szerű és szép valaha valamely nemzet csak alkotni tudott, azt leginkább templomaiban összes geniusa ezen tükörképében pontosítá össze.”

De korunknak az ó- s középkor egyházi s tárgyai iránti eme forró érdekeltségét, és a végenyészettől való megmentési buzgalmát helyesen lehet betudni, a nemzetek azon mindenkor közérzete kifolyásának is, hogy t. i. hosszas, és állandó életre csak azon nép számíthat, mely apától, s az ezek által hagyott emlékektől a kötele tiszteletet, s kegyeletet meg nem tagadja. Mert az oly nemzet, mely elfeledkezik őseiről, s az ezekről maradt emlékekről, életet nem érdemel.

A régi műépítmények, s emlékek fentartását czélzó ezen kegyeletes eszme megtestesülése hazánkban ugy-szólvá legelőször a Róbert Károly, Nagy Lajos, és Mátyás dicső királyok építette árpád-házi özvegy szent Erzsébetről nevezett kassai székesegyház kijavításában kezdetett meg, Igen! azon egyház kijavításában, melyről Thuróczy László „Ungaria suis cum regibus“ című munkájában a lelkesült-ség hangján így szól: „A mű kereszt alakot tüntet elő, a falakat négyoszlopok képezik. Kapui, ablakai, tím-ozslopai, párkányzatai, faragott alakzatai oly finoman, s művésziesen készítvék, mintha öntve, s nem vése volnának. A templom felső részét művészi faragványu körárcsozat futja körül, melyről az egész messzeterjedő vidékre a legszebb kilátás nyílik. Két torony építését kezdte meg az építész, de csak az egyiket húzta fel a kellő magasságig. E remek külső előhírnöke a gyönyör-rű belseinek. Minden, mi ott van, áhitat- s magasztos-ságra indít. De a sok nevezetesség közül csak azon lépcsőzetet említem meg, mely a templom jobb oldalán foglal helyet. E lépcsőzet toronyalaku, mely remek faragványu, s különféle alakokba végződő kövekből áll. Alsó részén két ajtaja van, és ugyan annyi tekernyes felmenete, melyen kettő akadály nélkül járhat, majd találkozva, majd elválva egymástól, míg végre tetején összejönnek. E mű valóban csodálatraméltó. Vannak, kik e templomot a bécsi szent István templomával hasonlítják össze; én határozottan azt mondom: hogy a bécsi nagyság, a kassai pedig szépség, s művé-sziesség tekintetében tünik ki. — Szalay László pedig, halhatatlan történetírónk így nyilatkozik felőle: „A kassai székesegyház egyike a középkor bámulatos emlékeinek.” *)

Hazánk e remek gót egyházának legközelebb történeti kijavítását akarom én e lapok tiszelt olvasóival megismertetni. És mielőtt azt tenném, álljon itt pár sor az említett székesegyház viszontagságteles múltjáról.

A világon alig volt, s van nemzet, mely annyit szenvedett volna mint a magyar. Említem-e a mongol, tatár, és török pusztító járást? Avagy a mindezeknél nagyobb csapást, a honunk fainak pártoskodása szülte veszályokat. De nem! — elhallgatok. Minek verném fel a setét multat néma álmából akkor, midőn ugys mindnyájan egy boldogabb jövő után epedünk.

De különben sem volt czélem, hazánk gyászos napjairól történeti értekezést írni, azért itt csakis egy-*) Magyarok története II. köt. 9. könyv. 182. l. ap.

szerűen, minden történeti tágasabb kiterjeszkedés nélkül, hazánk azon zavaros időszakait érintendem meg, melyek Kassát székesegyházával együtt sújtották.

A legelső vést szent Erzsébet egyháza a nagy, s igazságos lelkű Mátyás király halála után látta; midőn a nyugtalan természetű, trónra vágyó Albert, II-ik Ulászló magyar király öccse Kas-sát ostrom alá vette. A heves ostrom ágyugolyóiból az egyháznak is jutott, emlékeztet most is ott látható egy az északi homlokzat falában.

Később 1535-ben Zápolya elfoglalván Kas-sát, az egyház a protestánsoké lett. 1556-ban teteje leégett. 1603-ban ismét a római katolikusok bir-tokába jutott; következő esztendőben Bocskay ujo-lag a protestánsoknak adta át; kik is azt 1618-ig bírták, mely évben ismét a katolikusok hatalmába került.

1620-ban Bethlen Gábor foglalta el Kassát, s egész az ő haláláig ismét a protestánsok bírták. Rövid időre ujolag elveszték, midőn Rákóczy György ismét visszaadta nekik. És az egyház övek maradt 1671-ig, akkor elvesztve, még egyszer Tököly által 1682-ban beléhelyeztettek. *) S végre 1687-ben Fenessy György egri püspök január 2-án fegyveres erővel, — melyhez csatlakozott az akadémiai ifjuság is — a szent Erzsébet egyházát a protestánsoktól visszafoglalta. „Az egyház azóta, eredeti rendeltetése szerint, a római katolikusok jogos birtokában van. A legutolsó csapás 1775-ben érte a kassai szent Erzsébet egyházat, a mely évben ugyanis fedele a lángok martalékává lett. **)

Ezen itt elszámlált viszontagságos évek, és erő-szakos elfoglalások mindegyike a rombolás egy-egy nyomát hagyta maga után hátra, szent Erzsébet egy-háza falain.

Sokáig! igen sokáig állott ez öreg egyház Kas-sa csinos háziorai közt, ily disztelen ronda állapotban; — míg végre 1857-ben egy nagy lélek bőkezűségéből a művészek vésője, s esete alatt ifjodásnak indult, — mint egy Phönix.

(Folyt. következik).

Gömörből.

1865. januárhó 28-án.

A „Felvidék“ a magyar nyelvnek felső-magyarországoni terjesztését is feladata czéljául tűzvé ki, hasábjain hely foghatónak találjuk ugynevezett nemzetipénztárunk megismertetését.

Az 1830-iki országgyűlésre összegyűlt honatyák a 8. törvényezikk által magyar nemzeti nyelvünket jogaiba visszahelyezvén, felerészben tót ajku megyénk rendei ezen országos törvény szellemének gyakorlati érvényt és alapot adandók, mindjárt az 1831-ik év elején biztos-

*) Henszlmann, Kassa városának németstíli templomai.
**) Timon Casovia.

TÁRCSA.

Mi zaj? . .

Mi zaj? . . miért e nagy vihar
A szívnek rejtekében
Hisz én eddig nyugodt valék
Mi szállt, mi szállt hát szűm beléd
Mi rázott föl olyan hamar?

. . . Mi hozta létre a világot
Mi adott nekünk életet
Mi adott testünk hüvelyébe
Egekbe vágyó szellemet?
Vagy szívünket mi alkotá
Mi az érzelmeket?
A szeretet! a szeretet!

Én bennem is ily érzés fakadt
Szerelmem rázta föl nyugalmamat,
Csatát izent a többi érzelemnek —
Ki tudja győztes melyikök leend?!

1863.

BOLGÁR KÁLMÁN.

A kassai nagy napok.

Történeti beszély

P. Szathmáry Károlytól.

(Folytatás.)

IV.

Férj és hazafi.

Ily állapotban voltak a közdolgok, midőn egy szép nyári estvén a hazafi és családi gondoktól levert férfit beteg neje ágya előtt látjuk.

Az ott fekvő halvány és becsent arczban alig tudjuk már a Báthori Kristóf menyegzőjén látott életeleven Hagymási Margitot felismerni.

— István! — mond ez alig hallható hangon — azért hivataltak, hogy megmondjam . . az óra itt van, én távozom.

Oh ne mond ezt kedvesem! Miként hagynál itt engem egyedül e szomorú, ridog életre? — szól a férj neje kiaszott kezét megfogva.

Nem István; a jelek nem csalhatnak. Ne is szakíts félbe; igenigen nagy mondandóm van neked.

Bocskai ellentartak mondani, de a vigasztaló szó elakadt ajkain.

— István te még testben és lélekben ifju vagy.

— Látnád szívemet! mondja a férj megtörve fáj-dalmától.

— A férfi szíven ejtett sebek behagednek. . . De nem erről akartam beszélni. . . Te, mielőtt engemet el-vettél, már szerettél. . .

— Ki mondá neked ezt? — kérdi megütözve s neje szívének kulcsát megtalálnak híve Bocskai.

— Tudom, hogy fájdalmas neked a visszaemléke-zés, — de te férfiú vagy s egy haldoklónak meg fogsz bocsatani. . . Valami balsorsnak, vagy félreértésnek kellett szíveidet szétlépni, mert hogy azt érdeket te-hette volna, Istvánról fel nem teszem. Ne szólj! meg va-gyok róla győződve, mert maig szereted őt.

— Margit!

Ne tagadd! miért tagadnád? Annál szebb, hogy soha egy perczig sem éreztetéd azt velem. De István, tudnod kell, hogy ő is szeret mai napig s a pártát nem vette le fejről.

Bocskai meglepetve hallá ezt; de fájdalom el-nyomta az érdekeltséget.

— Tudom hogy fáj neked a mit mondok. De ez utolsó kérésem végett van, melyet hogy nem tagadsz meg, előre meg kell ígérned. . . Igéred-e ezt édes uram?

— Mit tudnék tőled megtagadni te szelid te sze-gény teremtés! — Minden lehetőre ígérem magam — mondja Bocskai meghatva.

— Te két élet boldogságát áldoztad fel nekem, valami balvégzet következtében. Halálomnak ezt helyre kell tenni. . . Neked nősülnöd kell István s őt csupán őt elvennem. . . Ne rászéd fejedet, édes uram. . . Csak így hajtom én azt le nyugodtan. Ő hű maradt hozzád, ő soha

sem szűnt meg téged szeretni, — ezt oly bizonyosan tudom, hogy haldokolva meg merek reá esküdni. Szólj, teljesít-e utolsó kérésem?

— Ó Margit! — Igen kemény próbára állítod szívemet. . . De legyen. Igérem, hogy ha valaha még eszembe jutna nősülni, s ha ő be tudja bizonyítani hű-ségét: mást nem választok csak őt.

— Köszönöm, köszönöm! — mond elhaló hangon a beteg s férje kezét ajkaihoz vonva, hátra hanyatlott.

Aztán mély szelid álomba látszott szenderülni. E pilanatban nősüléd lépett be, ki jelenté, hogy por és tajték fedett lovag érkezett, kinek azonnal be-szélienne kell a vár urával.

Bocskai kilépett.

A futár levelet adott át. Bocskai azonnal felis-merte Bethlen irását. Sebesen bontá fel a sürgönyt.

Ez tudósítja őt, hogy közelebről irt válasza egy labori felverés alkalmával az ő (Bethlen) mentéje zse-bében a császári hadvezér kezére került s a kassai vezér Barbiani megindult, hogy várait bevegye s őt ma-gát kézre kerítse.

Megrendülve állt ott a kemény, sok harcot kiál-lott férfiú, s zemeiben mint Niobéjében megfagyini lát-szott a kuzdelem könyve.

Most mit tegyen?

Egyfelől haldokló neje, e tiszta, e szent mártyr, kit szerelme hajtott a sirhoz.

Másfelől a haza kiáltása és snajt bátorléte, mely azon oldalról veszélyeztetik, melyhez hű maradt.

Lelkében összetörve lépett vissza neje beteg szo-bájába. Halkal közeledett az ágyhoz; de egyszerre fel-kiáltott:

— A nemes kebel megszűnt pihegni; a megtört szív nem dobogott többé!

Térdre hullott s oda tekintve, hova a hit kép-zelm: Isten lakát helyezé, felkiáltott.

— Megismerem o uram, intő ujjadat. Elvetted e gátot előlem, mely hazafi köteleességemben háttalított s szelid nemtóm helyébe a hazaszerelem nemtőjét állítád. Légy tanum, hogy ők hívták fel a sorsot; a mi történni fog, — essék az ő fejkre vízszá!

(Folytatás következik.)

ságot küldöttek ki, mely a magyar nyelv terjesztése céljából követendő eljárásra, s intézkedésekre nézve javaslatot adjon.

Ezen biztosság az ösztönző eljárást vélvén legmegfelelőbbnek, kiindulási pontul mindenek előtt gyámoltató anyagi forrásokról gondoskodást óhajtott, mihez a megye rendei is járulván, a nagyobb földbirtokosok levélileg szolgáltattak fel adakozásra, a nagy közönség irányában pedig hasonló segélygyűjtéssel a járási tisztviselők bizáltak meg.

Az eszme viszhangra talált, a kitűzött szent célra megyszerte tánczvizgalmak, hangversenyek, színi előadások stb. rendeztettek, és az alap megszülemlt.

Csakhamar 2033 frt. 52 kr. váltó pénzben állott a megye rendelkezése alatt, mely öszve „nemzeti pénztár” nevezet alatt tőkél alapítván meg, elhatároztatott, hogy kamatai koronkint oly nem-magyar községekbeli népiskolatanítók jutalmazására fordittassanak, kik a magyar nyelvtanításában magukat kitüntetik.

1348-ig több ízben történt a kamatok ekénti kiosztása az érdemesek között egyénekenként 8—10—12 pengő forintjával, 1848—49 után azonban mindez megszűnt, és a kamatok a tőkéhez esatoltattak.

Megyének volt kormányzója, Koreska József királyi biztos ur ő nagysága — sok egyéb jótéteménye közt — ezen pénztárt is alapítói által kijelölt eredeti céljára, s rendeltetésére vezeté vissza, és 1863-ban a tisztí közgyűlés ezen pénztárt oszt. ért. 3656 frt. 39 kr-ra szaporodott tőkéjétől 170 frtnyi kamatot elszakítván, ezen öszvegből az egyházi előjáróságok javaslatai alapján következő tőkéségekbeli népiskola-tanítókat jutalmazott:

Bencze János, hosszuszói ágost. ev. tanító	30 frttal o. é.
Hoznek Dániel, nyustyai	25 „ „
Gaál Gyula, vizesréti	20 „ „
Ferjenecik János, nagy-szuhai r.-kath.	30 „ „
Gaál Sámuel, jolsvai róm.-kath.	25 „ „
Droppa János, murányi róm.-kath.	20 „ „
Lázár Gábor, vernári gör.-kath.	20 „ „

Legközelebb pedig az 1864-iki 175 frt. 52 krnyi kamatok jutottak osztály alá, melyekből az érdemesek következőleg jutalmaztatnak:

Gyuresek András, esetneki róm.-kath. tanító	30 frttal o. é.
Gaál György, ráhói ág. év.	30 „ „
Fóris L., gice-nasztraj-mikolcsányi ref.	25 „ „
Dushek Alajos, dobsinai róm.-kath.	25 „ „
Kicsiny László, oktinaí ág. év.	25 „ „
Mikloska Ignác, vöröskői róm.-kath.	20 frt. 26 kr.
Kicsiny Pál, restéri ág. év.	20 „ 26 „

A jutalmat csak nagyobbitani véljük, ha az érdemesek neveit a nyilvánosság elé hozzuk, hogy a haza őket megismerje. Egyébiránt a nyert csekély jutalom szolgáljon csak elismerésül buzgókodásukért, — a valódi jutalom a haza iránt tartozó hivatali kötelesség pontos teljesítésének megnyugtató tudatában rejlik, mely, hogy a jutalmazottakat valóban lelkesíti — teljes meggyőződésünk.

A hazai ügyek legfontosabbikának, a népnevelésnek sokáig éljenek!
K. Gy.

Unghból.

Ungvár 1864. jan. 25.

Az unghvári kaszinó-egylet f. hó 22-én tartotta tisztújító közgyűlését, mintegy 40 tag jelenlétében, a tisztikar következő: elnök Lipsey József; ügyvéd Böszörményi József; pénztárnok Telendy Antal, felügyelő Koregkto Luczián, jegyző Tomor Ferencz. — A tagdíjak a múlt évben meglehetősen befizetvék, miről a pénztár megvizsgálására kiküldött választmány jelentése után bővebben szölok. — Az 1861—63. évi hátralékok öszvege, miután némely nemfizető meghalt, más a megyéből eltávozott, ez idő szerint 817 frt. 90 kr., melyekből behajtását a társulati ügyvéd erélyesen megkezdte, s így remélhető, hogy már ez idén némi kis tartalék-összeeggel rendelkezünk. A legközelebbi választmányi gyűlés után közölni fogom azok nevét, kik az egylet könyvtárából kikölcsönzött könyveket maig sem hozták vissza, vagy legálább bejegyezve nincs; azután igazolja magát kiki, ha azt nem akarja, hogy neve az egylet megkarosított között diszeleljen; mert tudni kell azt nyájas olvasó, hogy az unghvári kaszinó-könyvtárban Kisfaludy Sándor korától fogva minden valamire való szépirodalmi termék (eredeti és fordított) meg volt, és most 3 kötet Vorosmarty-féle munkánál több nincs. A komolyabb, többnyire politikai és történelmi könyvek maig is szép számmal vannak, valamint az 1848 előtti becses napi és heti lapok is bekölte. Elképzelhető, mily dülást szenvedhetett a könyvtár, s mily lelkiismeretes kezelői voltak kik, hogy annál biztosabban gazdálkodhassanak saját kezökre, jónak látták a leltárt megsemmisíteni! — Hogyan lehet e hiányt legálább némileg kipótolni, szükségesnek tartom itt elmondani, miután közgyűléseinken az ilyenek meghallgatására már rendszeren kevés a türelem. Talán lesz egy-két elme, melyekben szavaim megfogamzanak, s annak idejében pártoltatni is fognak. Tehát először is, hogy a kortól el ne maradjunk, hogy azon derék elődeink nyomába léphessünk, kik nemcsak tekintélyes könyvtárt, hanem szép öszve pénz is öszvetakargatni képesek voltak a városi kórház javára; s szükséges, hogy az ujabban megjelenő, legálább nevezetesebb könyveket megjelenésükkor azonnal meghozassuk. — Másodsor, hogy az elrablottakat legálább kicsinyenként kipótolhassuk, rendeljük meg az olyanféle gyűjteményeket, minőt Heckenast: „A magyar klasszikusok” czime alatt ad ki a régibb,

és épen azon íróktól, kiknek művei nálunk hiányzanak. Eddig 3 évi folyam jelent meg belőle 10 10 kötetben, öszvesen 30 kötet, mely maga egy kis könyvtár. Egy évi folyam ára 5 frt. Mi ez oly casinonak, melynek mostani körülményeinek között is van 100—120 tagja? — Egyelőre nem merek többet ajánlani, mert még azt kérdehetné valaki: „de minek is egy casinonak a könyvtár?” Minek? megmondom. Annak, mert először nálunk — t. i. hazánkban — fájdalom, magánosok ugy sem igen tartanak ilyen hiába valósgot, és mivel mindenkinek nincs is hozzá módja, arra valók épen az egyesületek, hogy közös erővel létesítsék azt, ami egyesektől nem telik. Másodsor, mert nálunk a casinók hazaszerte egyuttal olvasó-egyletek is! már pedig aki olvasni akar, könyvének kell lenni. Harmadsor, aki hazája irodalmát nem ismeri, az a művelt névre igényt nem tarthat. Negyedsor, hogy többet ne mondjak, mert Árva-megyéneken Alsó-Kubin nevű fővárosában is van egy 20 ezer (!) kötetből álló községi könyvtár (ha ugy nem járt a Kis Tükör óta az is, mint a miénk). — Persze, nehezebb egy könyvtárt fontartani, mint létre hozni — a mint a miénk is mutatja — de még nehezebb azt kiegészíteni, hol oly sok a hézag; de akarat és kitartás! és a siker bizonynyal el nem marad. Isten velünk! T. F.

Ujdonságok.

* Bécsből egy igen érdekes hírrel lepettünk meg. — mely amint hiszszük, nemsokára valósnul fog. Waldstein János és Schönborn grófok Ó Felső-génél kihallgatáson voltak, s legmagasabb pártfogását kérték azon építendő vasútra, melynek előmunkálataira az engedély már megadatott. Kassától ugyan is, vagy a közel eső Hidas-Némethitől e vonal — a Dargó magaslatait kerülve — Terobes és Nagy Mihály vidékén keresztül Unghvárt érné, s onnan Munkácsnak és Nagy-Szöllösnek a m-szigethi vonallal jönné kapcsolatba, melyre a szükséges tőkék már készeknek mondatnak. Ezen vonalt egy másik vágá keresztül egyenesen északfelé iparkodó, mely Nyiregyház, Kis-Várda, Berkesz, Mándok, Munkácson át a vereckzei szoroson Stry halicsi városnak tartana, s honnan a Lemberg-csernoviczi társulat a kiépítési engedéllyel Lemberg felé már felruházottat. — Áldja Isten a nemes főurakat, kik ezen nagy horderejű vállalat mielőbbi létrehozásán fáradoznak.

*r- A kassai színházit, választmány gróf Péchy Manó elnöklte alatt, s az öszves tagok együttlétében január 29-én tartott gyűlésén a színgyere nézve igen czélszerű, s a közvélemény óhajtsával találkozó intézkedések tételtek. Elhatároztatott ugyan is, hogy a jövő színdínyitól kezdve, az operai előadások — kedvezőbb időkkig — megszüntetnek. Czélszerű és üdvös határozat, mert a kassai nemzeti színezet állandósításának célja nem az opera volt, hanem felvidékünkön a magyar nyelv, nemzetiség művelése, terjesztése, és megőrzése. E magas cél elérése szempontjából — tekintve anyagi körülményeinket — nem lehetett mást tenni, mint feláldozni az operát, hogy ezen új épület alijában meg ne rendüljön, vagy végkép öszve ne omoljék. A gyenge operát tehát jövőre jó dráma, népszínmű és operette fogja pótolni, s ezen kárpótlással örömet meglegészünk. — A számadásra vonatkozó tárgyak megvitatása után a legközelebbi gyűlés február 5-ik napjára tüzetelt ki, melynek eredményéről — azt hiszszük alkalmat nyerünk a közönséget értesíthetni.

— A kassai kir. jogakademia hallgatóit segélyző egylet hálás köszönetét nyilvánítja a t. rendezőség és közönségnek szives részvételükért, melylyel az egylet ügyét felkarolták, midőn folyó év és hó 26-án az egylet javára rendezett tánczvizgalmnak fényét és célját fáradozásuk illetőleg megjelenésük által előmozdították. Elkelt 354 belépti jegy, mely a 32 frt és 2 drb arany felülfizetéssel 386 frt és 2 darab aranya emeli az öszves jövedelmet, melyből a 302 frt 56 kr. öszves kiadások levonása után, tiszta jövedelemül fölmara dt 83 frt 41 kr. és 2 drb arany, mely öszveg az egylet tőkéjéhez esatoltott. Tisztelettel

Az egyleti választmány. (Beküldetett.) Büntetésre méltó hanyagság. Lehetetlen a derék rendőrség figyelmét egy életveszélylyel járó rendtelenség megakadályozására föl nem hívunk. Ugyanis egy, a föutczán a nagy kaszárnya közelében levő s még sept. hóban égést szenvedett házban, mely rendszeren lakatik, egy 1/2 öl szélességű szabadon függő folyosó minden karfa vagy rácszat nélkül látog a magasban, folyvást életveszélylyel fenyegetve a járó kelőket, kivált most teli időben midőn megsemmisítési oly könnyű s a sötétben félre lépni, majdnem természetes. A takarékos háziur mindig igéri ugyan a baj orvosását, de ily esetben hosszas halogatásnak, helyt engedni lehetetlen. Életbiztosság járjon el a te országod!

— Kassán a gázvilágításra nézve már megtételek az előintézkedések.

— A Kassán állomásozó es. kir. katonai tisztikar által január 28-án rendezett tánczvizgalm a legfényesebbek egyike volt e farsangon. A jó kedv, rend és egyetértés folotte kielégítőnek mondható.

* Tausig Károly zongoraművész január 30-án tartá második és utolsó hangversenyét Kassán a Lőderer szállodában — igen szép közönség előtt.

* A kassai nő-egylet január 31-ki bálja igen népes volt. — Nehány alarczos is megjelent mulattatni a közönség egy részét. Az öltözetek csinosan voltak öszveállítva, s a rendezők tapintatosan jártak el tisztokban.

— Egyik bál a másikat éri. Alig nyugodtuk ki magunkat, már ismét máshová hi a vigadási szellem. F. é. február 8-ára helybeli polgári lövelde hirdet tánczvizgalmat, mely most is, mint eddig a leglátogatottabbak közé fog tartozni. A bálterem fölökítésével a jó izléséről általán ösmert Ellinger János van megbizva — a rendről pedig maga a társulat fog gondoskodni.

† Mindszenti Cornelia k. a. a „Kundschaftsblatt” közleménye ellenében kijelenti: hogy Marcsa az ezred leányában föllépni szándéka sem volt.

Tausig.

A kritikusnak igen nehéz álláspontja van, ha oly tárgyhoz kell szólania, mely saját képességét és fölfogását annyira fölfülmolja, mint Tausig ur játéka. A bíráló zavarba jö, midőn a műcselekményt Thetis mérlegebe jó és rossz részre akarja elosztani; — a rosznak serpenyőjébe nem tud mit tenni. Tausig annyira bírja a zene anyagát — a technikát — hogy ez megszűnik vitatás tárgya lenni, és csak, ha e sorokat hosszúra nyujtani szándékoznánk, állhatna érdekünkben a felett sok szép czifra szavakban dicsőítő hymnust énekelni. — Ö neki ilyenre szüksége nincs, valamint azoknak sem, kik tőle a január 30-ik hangversenyen játszott Händelfőle suite-et hallották. A technika tehát a mi szemünkben nála bevégzelt tény. — Ha áll a zenéről azon — meglehet téves fogalmunk, mely szerint az határában a beszédnek olyan magas fokozata, mint pl. a matematikaiban az egyszerű sokszorozásnak a halványozás; — ugy egyszerűn mondott szót helyettesíti a zenében a technikai kivitel, a beszéd értelmét pedig a zenének szelleme. Mennél kiképzettebb, tökéletesebb egy nyelv, annál tökéletesebben képes a fogalmakat kifejezni, mennél tökéletesebb a zenében a compositio technikai kivitele, annál tökéletesebb a hatás, nagyobb a zene szelleme, és a művész két-három hanggal is egy egész képzelmi és érzelmi világot varázsol elénk. — Ha — mondok — ez áll, ugy T. a zene-világban a most élő második próphéta, a ki nekünk a nagy igazságról, melyet mi gyarló laicus emberek alig birunk csak megközelítőleg is formulázni; oly könnyűd egyszerű előadásokat tart, hogy képesek volnánk elhinni, miszerint pl. Lisztnek a Mendelssohnféle szent-Iván éji lakadalmi induló feletti Concert-Paraphrase-ját ugy előadni, a mint azt a szerző gondolta, azon ezerféle finom árnyalatokkal, melyek mindegyike annyira találólag ecseteli azon phantaszi képet — oly egyszerű dolog, mint élő szóval elmondani vagy itt lerírni. — Ö a kész, bevégzelt művész, ki hangszereken vagy beszél, mint a legkitünőbb szónok. — Meglepő volt nevének az érdekes Vrabélyi Szerafinnak játéka, ki bár magas fokon álló férje mellett sokat veszít, tiszta és precise játéka folytán teljes elismerést érdemel, és magasbra állítható bármely ifju zongoraművésznel.

Színház.

— Szombaton január 28-án: „A Dajka”, operette. — Szabó Pepi hosszas tapsviharral fogadta a megtelt ház, jelölül annak, hogy szívesen látott vendége a színházi közönségnek. Játéka élénk, megnyerő, éneke kedves volt. Vincze (Mitoulland) és Szabó (Gargailon) kitünően játsztak. Ezt követé: „Fortunio dala.” Szabó Pepi Friquetét páratlan pajzansággal személyesíté, Gerecsné (Lauretta), Schinek (Valentin) igen szépen énekeltek. Berzsenyi jó Fortunio volt. Az előadás sikerült.

— Vasárnap: „Huszárcsiny”, Szabó Pepi (Borcsa) és Bethlenfalvi (Virág Marcsi) elemőkben voltak. Sikerült előadás, nagy közönség.

— Hétfőn „Nőnövelde”, és „A házasság sava”, Görner után fordította Karsa György. A darabban szerző azon állítást szándokolt beigazolni, hogy a nő képes megtagadni önmagát, ellefejtani minden ígértét, háttérbe szorítani szerelmét, feláldozni nyugalmat, ha óhajtott fölényét veszélyezve látja. Nem tür ellenmondást és férjétől követeli, hogy az érvek ellenére is vakon higgye, mit a nő mond. Erzsike várva várja férjét Fellegit az első ebédhez, türelmetlen, hogy késik; mégis a hazatérő férjet a szélsőségig képes ingerelni azért, mert az nem hiszi, mit a nő erősen állít, hogy ott a házaspárok közt veszekedésnek kell lenni, hol az asztalon a sötartó földül. A nagybácsiban a közönyösség jól van jellemezve, — a non interventio eszméjén, — a nőben a modor, mely szerint állításának okát mi módon érvet keres, és a férjben, hogy mindig az kevés enged, A nőt Szabó Pepi, Fellegit Krasznay és Fecsegit Balogh Károly adta.

— Szerdán, febr. 1-én, Marcsa az ezred leánya. Szabó Pepi vendégszereléséről még bővebben is szólandunk.

— Csütörtök f. hó 2-án: Szabó Pepi k. a. vendég-játékául: „Egy nő törvénytörési peccsét alatti”, új eredeti vigjáték 1 felv., és „Tizleány és egy férj sem”, operette 1 felv.

— Péntek 3-án: „Letourrieres Vicomte”, vigjáték 3 felvonásban. Szabó Pepi k. a. mint vendég.

— Szombaton 4-én: Medgyesi Nándor karnagy jutalomjátékául e színpadon először: „Jolán, vagy a fekete sereg”, eredeti opera 3 felvonásban, írta Ürményi Lajos, zenéjét Medgyesi Nándor, a kassai állandó színház karnagya.

Sajtóhiba. Mult számunk kassai heti szemléjében e szó helyett „tisztátalanságának” — „tisztaságának” olvasandó.

KÖZLEKEDÉS.

Vasuti menetrend 1864-dik évi december 1-jétől kezdve.

I. Kassáról Pest és Bécs felé:		
Kassa indulás	5 óra	p. reggel
Miskolcz	7 " 52 "	" "
Tokaj	9 " 35 "	" "
Nyiregyháza	10 " 34 "	" "
Debreczen	12 " 12 "	délben
Püsp. Lad.	1 " 45 "	délután
Szolnok	4 " 44 "	" "
Czegléd érkezés	5 " 41 "	este
Pest	8 " 37 "	" "
Bécs	6 " —	reggel

II. Bécs és Pestről Kassa felé:		
Bécs indulás	8 óra	p. este
Pest	6 " 25 "	reggel
Czegléd	9 " 27 "	" "
Szolnok	10 " 27 "	" "
Püsp. Lad.	1 " 26 "	délután
Debreczen	3 " —	" "
Nyiregyháza	4 " 28 "	" "
Tokaj	5 " 25 "	este
Miskolcz	7 " 29 "	" "
Kassa érkezés	10 " 34 "	" "

A közállomásokról indulás ideje a minden pályaudvaron kifüggesztett részletes menetrendben van kimutatva.

Hivatalos értesítő.

246. sz.
A kassai cs. kir. hadsereg parancsnokság mult évi december 10-iki 448-ik sz. levelében hivatkozván a magas országos katonai parancsnokság mult évi december 8-ki rendeletére köszönetét fejezi ki e város közönségének azon ünnepélyes és szíves fogadtatásért, melyben az I. Vilmos porosz király nevét viselő cs. kir. gyalog seregre a schleswig-holsteini harcmezőről visszatérő szabadságosai részesültek, és ezen köszönetét mindazoknak tudomására juttatni kérte, kik a nevezett harcosok, s így közvetve az összes cs. kir. katonaság iránti barátságos és megtisztelő ünnepélyben részt vettek.
Mi is ezennel a t. közönség tudomására hozatik.
Kelt Kassán az 1865-iki január hó 9-én tartott bel- és kültanácsi vegyes ülésből.

Hirdetmény.

777. sz. Kassa sz. k. város köz. tanácsától.
Miatán a törvény szerint fennálló felszámolási bizottság az 1865-iki hadkiegészítési bizottság koruknál fogva kötelezett egyének folyamodványait megvizsgálta; ennél fogva ezen bizottság a legfelsőbb hadkiegészítési törvény értelmében hozott döntvényei azon hozzájárulással juttatnak köztudomásra, hogy mindazok, kik a hozott végzéssel nincsenek megelégedve, a hadkiegészítő törvény 30-ik §-a értelmében a megengedett vagy megtagadott fölmentés elleni közbeszólásukat mátol számított legfeljebb 14 nap alatt a nagyméltóság magyar kir. helytartóához intézhetik, és azokat e városi tanácsnak beadhatják; fellebezéseik azonban halasztási erővel nem bírnak.
A határidőn túl benyújtott felmentési igények tekintetbe nem fognak vételhetni.
Kelt Kassán 1865-ik évi február 1-én.
Kiadta
Aranyossy Gejza, h. jegyző.

Hirdetmény.

2466. sz.
T. K.
Abaujmege törvényszéke által ezennel közhírré tételik, mikép: Groszmann Ábrahám kis-Idai lakosnak Janitor János kis-Idai telkes elleni perben fennb emlitett alperesnél bíróság lefoglal, és összesen 652 frt. 50 kr. o. é. megbecsült Kis-Ida községben telekkönyvi 41-ik számú ívben foglalt ingatlanaira a helyszínen tekintetes Dióssy János I. alszolgabíró ur által megtartandó bírói árverés megrendeltvén, annak foganatosítására f. 1865. évi márczius 6-ik napja mint első, és f. 1865-ik évi április 6-ik napjának minderkor reggeli 9 órája mint második határidő oly kijelentéssel tüzetik ki, hogy ezen birtok az első árverésnek becsárán alól el nem fog adadni, és hogy az árverési feltételek valamint a telekkönyv és becs

Cs. kir. postakocsi.

Kassáról Ungvárnak, M. Szigetre minden éjjel 12 óra 30 perczkor.
" Eperjesnek, Lőcsére minden éjjel 12 órakor.
" Pestre, Rosnyón és Váczon keresztül minden hétfőn reggel 2 órakor.

Kassa-Eperjesi gyorskocsi.

Kassáról Eperjesre indul naponként kétszer, reggel 7 és délután 2 órakor.
Eperjesről Kassára ugyanakkor.
Ügynökség: Eperjesen: Pap József Samu.
Kassán: Spielman József.

Ungvári társaskocsi.

Ungvárról Kassára: minden vasárnap, kedden és csütörtökön reggeli 6 órakor.
Kassáról Ungvárra: hétfőn, szerdán és pénteken reggeli 6 órakor.
Ungvárról Munkácsra: minden vasárnap d. u. 1 órakor, kedden és szerdán reggeli 6 órakor, csütörtökön délutáni 1 órakor.
Munkácsról Ungvárra: minden hétfőn, kedden, szerdán és pénteken délutáni 1 órakor.
Ügynökség: Kassán: Spielman József. — Ungvárott: Pollák Fülöp. — Munkácsen: Tóth Károly.

GAZDASÁG és ÜZLET.

Kassai piac, február 1-én 1865.

A tárgy megnevezése	1. oszt.		2. oszt.	
	frt.	kr.	frt.	kr.
Buza köblönként	5	60	4	80
Kétszeres	—	—	—	—
Rozs	3	20	2	80
Tengeri	3	—	2	40
Árja	2	30	2	10
Zab	1	60	1	40
Kása	6	40	—	—
Szesz itezéknél	—	16	—	—
Marhahus fontonként	—	15	—	—
Bornyhús	—	26	—	24
Sertéshús	—	19	—	18
Vaj itezéknél	—	64	—	60
Zsir	—	40	—	—
Szalonna fontonként	—	44	—	40

Bécsi börze január 31-ről.

5% Metallique	72.40
Nemzeti kölcsön	80.10
Bankrészvény	816 —
Hitelintézeti részvény	191.50
Londoni	113.70
Ezüst	113.50
Arany	5.36

azon ideig bármikor az árveréssel megbízott szolgabírónál megtekinthetők.
Kelt Kassán 1864-ik évi december 29. tartott megyei törvényszéki ülésből.

Kunsch Gábor,
m. alispán.

Árverési hirdetmény.

706. sz.
Kassa sz. kir. város törvényszéke mint telekkönyvi hatóság részéről ezennel közhírré tételik, miszerint Árvay Józsefnek nevével közösen birtok Kassa városa mint felperesnek, nevezett Árvay József alperes elleni 431 frt. 50 kr. s járuléka erejéig végrehajtás alá vett 208 o. é., és 1212 h r. sz. a. 3981 frt. 61 krra becsült ház 1865-ik évi február hó 25-ik mint első, márczius 23-ik mint második határnapon d. e. 10 órakor e város telekkönyvi helyiségében nyilvános árverés útján a legtöbbet ígérőnek eladandó lesz.

Miről a venni szándékozók azon megjegyzéssel értesítettek, miszerint az árverési feltételek a telekkönyvi hivatalban megtekinthetők.
Kelt Kassán 1864-ik december hó 30-án tartott város törvényszéki mint telekkönyvi hatóság ülésből.

27
a. v. b.

A nagyméltóságú királyi helytartótanácsnak e. f. évi január hó 4-én 100744 sz. alatt kelt intézménye által a kassai államvizsgálati bizottság újabb átalakításán, ebbeli működését alólítottak elnöklété alatt a folyó évi január hó 19-én megkezdte.

Miről az elméleti hírosági államvizsgálatnak magukat alávetni kívánó és Kassán, Debreczenben és Sárospatakon jogtanulmányaikat érvényesen végzett tanulók azon megjegyzéssel tételnek tudomásba, hogy vizsgálatra becsajthás iránt kellőleg felszerelt kérvények az alólított elnökségnél benyújtandók lesznek.
Kelt Kassán január hó 19. 1865.

Liptósz. andrási Andreánszky Miksa, cs. k. pénzügyi főügyész, főtanácsos és a kassai államvizsgálati bizottság elnöke.

Csöd-hirdetmény.

417. szám.
p.
Kassa szab. kir. város törvényszéke részéről ezennel közhírré tételik, miszerint helybeli kereskedő Herschkovics H. ellen saját kérelme következtében a csöd elrendeltvén, hitelezőinek összejövételére f. 1865-ik évi márczius hó 27-ik, 28-ik és 29-ik napjai tüzetik ki határidőül, ideiglenes to-megmondoknak Komjáthy Lőrincz h. ügyvéd, perügyelőnek pedig Juhász Mihály h. ügyvéd neveztetvén ki.

Felszólítottak tehát mindazok, kik a fennebbi csödtömegből bár mely jogcímmel valamit követelnek, hogy keresetüket szükséges okmányok- és bizonyítványokkal támogatva, a fent kitézett határidőre annál bizonyosan adják be, mivel később beadott követeléseiknek többé hely nem fog adni.
Kelt Kassán 1865-ik évi január hó 21-én tartott város törvényszéki mint csödbíró-sági ülésből.

Magán hirdetések.

Hirdetmény.

A Schaffler Ferdinánd csödhitelezői választmányának ujlolas határozata foly-

tán alólított által közhírré tételik, miszerint a csödtömeghez tartozó bolti árúk elárvereztetése, nem f. év február 1-én, de f. év február 15-ik napján veendi kezdetét.
Kassán január 28. 1865.

Viczmány Ödön
tömeg gondnok.

Bérbe adandó.

Abaujmege Csécs helységében 562 holdból álló tagosított birtok ahhoz tartozó beruházások s kényelmes gazdasági épületekkel együtt bérbe adandó. — Értekezhetni **Koós Kálmán** h. ügyvédnél Kassán Főutca 15-ik szám. 1-1

Gyümölcsfák

a legjobb fajokban

KLAUSÁL GÁBOR

kis-tetényi kertjéből

megrendelhetők Kassán

Záhr & Szakmáry

fűszer-, anyag- és festék-kereskedésükben.

Jószág-eladás.

Báró Sággy Anna gróf Fáy Ágostonné örökösei gömör-, kis-hont-megyei kokavai, tiszólezi, és hacsavai, továbbá nógrádmegyei udornyai, lónya-lányai, és buda-lehotai a báró Sággy jognak 1/3-dát tevő rész-jószágai eladását megrendelvén, f. év február hó 22-én, 23-án, és 24-én meghatalmazottjuk Bujánovics Cajus a végett Rimaszombaton a vármegyeház mellett nagy vendéglőben mulatni fog; — venni szándékozók készpénzzel fizetés mellett az örök eladást vele azonnal eszközölmi.

ÉPEN MOST JELENT MEG ÉS

WERFER K. könyv-, mű és hangjegy-

kereskedésében Kassán,

felső főutca 342. sz. a. kapható

- EREDETI MAGYAR KÖZMONDÁSOK és SZÓJÁRÁSOK. Gyűjtés magyarázatokkal bővítve, kiadta Pelkó Péter. Ára 1 f. 50 kr.
- BESZÉLYEK. Irta Pompéry János, 2 kötet. Ára 2 frt.
- HASZONSZENVI GYÓGYMÓD. Irta Dr. Argenti Döme 2 kötet, 5-ik kiadás. Ára 5 frt.
- HASZONSZENVI UTITÁRS, rögtön támadt betegségek elhárítására. Nem orvosoknak. Irta Dr. Argenti Döme. Ára 2 frt.

Werfer Károly könyvnyomdája Kassán.